

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 de avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului

Negru Constantin Alexei, născut la 31 mai 1987, originar din s.Șișcani, r-nul Nisporeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Miron Costin 16, ap.88.

Termenul examinării cauzei:

1. 29.11.2013 - 05.05.2014 - prima instanță,
2. 11.06.2014 - 17.09.2014 - instanța de apel,
3. 04.12.2014 - 28.01.2015 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 05 mai 2014, a fost încetat procesul penal în privința lui Negru Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, cu liberarea de răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Negru Constantin, la 04 iulie 2013, aflându-se în oficiul SC „Aset Internațional” din str.V.Alecsandri 77, mun.Chișinău, acționând cu scop cupidant în vederea dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că circulă des în Bulgaria, a convins-o pe cet.Bubuioc Maria să-i transmită bani în sumă de 1500 euro, pentru a le transporta în Bulgaria unei persoane pe nume Cuteva Asea. Ulterior, primind de la Bubuioc Maria banii în sumă de 1500 euro, nu și-a onorat obligațiunile, dar i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 1500 euro, care conform cursului oficial al BNM din 04 iulie 2013 constituiau 24450 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii înaintate - în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă de 2 ani, pe motiv că instanța neîntemeiat a reîncadrat acțiunile acestuia în alin.(1) art.190 Cod penal, argumentând că prejudiciul material cauzat părții vătămate nu este considerabil, fiindcă în cadrul urmăririi penale ultima a declarat că prejudiciul cauzat în sumă de 1500 euro, pentru ea este considerabil, însă în cadrul ședinței de judecată și-a schimbat poziția, indicând că acesta pentru dînsa nu mai este considerabil, deoarece i-a fost restituit, fapt ce denotă că voința părții vătămate a fost influențată de către partea apărării, de rînd ce salariul lunar al acesteia este de 4000 lei, depășind de șase ori venitul ei lunar, de unde reiese că prejudiciul cauzat prin infracțiune totuși este considerabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Negru

Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare și administrare a bunurilor materiale pe un termen de 1 an.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Negru Constantin, la 04 iulie 2013, aflându-se în oficiul SC „Aset Internațional” din str.V.Alecsandri 77, mun.Chișinău, acționând cu scop cupidant în vederea dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că circulă des în Bulgaria a convins-o pe cet.Bubuioc Maria să-i transmită suma de bani în mărime de 1 500 euro, pentru a le transporta și a le transmite în Bulgaria unei persoane pe nume Cuteva Asea. Ulterior, primind de la Bubuioc Maria banii în sumă de 1500 euro, nu și-a onorat obligațiunile față de ultima, dar i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 1500 euro, care conform cursului oficial al BNM din 04 iulie 2013 constituiau 24450 lei.

4.2. Instanța de apel, verificând și cercetând suplimentar probele administrate în cauză sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciindu-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume declarațiile părții vătămate M.Bubuioc, care cu referire la prejudiciul cauzat a concretizat că, reieșind din venitul lunar al ei de 4000 lei, suma prejudiciului material de 24000 lei este mare și simțitoare pentru dânsa, și actele cauzei – procesele-verbale de audiere a părții vătămate M.Bubuioc, în care ultima a solicitat să fie recunoscută în calitate de parte vătămată, indicând că pentru ea prejudiciul material este considerabil; de confruntare din 15.11.2013 dintre partea vătămată și C.Negru, care analizate în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate, astfel că acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Reținând probele sus-menționate, instanța de apel a stabilit că prima instanță incorect a exclus din învinuirea inculpatului semnul calificativ al infracțiunii imputate – cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece, potrivit declarațiilor părții vătămate M.Bubuioc, rezultă că prejudiciul cauzat pentru dânsa este unul considerabil, fiindcă venitul său lunar este de pînă la 4000 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că fapta comisă de inculpat urmează corect a fi încadrată în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal - ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținînd seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, că C.Negru a recunoscut vina, a restituit prejudiciul cauzat, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost condamnat, că în cauză lipsesc circumstanțe agravante, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, pedeapsă care, reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, va duce la atingerea deplină a scopurilor legii penale, corectării și reeducării inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Harunjen în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel reîncarînd acțiunile inculpatului din alin.(1) în alin.(2) art.190 Cod penal, și-a întemeiat soluția pe baza unor presupuneri, precum că dauna cauzată părții vătămate este una considerabilă, de rînd ce în prima instanță aceasta a declarat că prejudiciul i-a fost restituit și suma daunei nu mai este considerabilă, astfel că prima instanță corect a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art.190 alin.(1) Cod penal și a încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților, iar instanța de apel greșit a admis apelul procurorului, de rînd ce examinarea cauzei

în instanța de apel a avut loc în lipsa părții vătămate, iar declarațiile ultimei date în prima instanță nu pot fi interpretate decât în așa mod cum au fost expuse de către partea vătămată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul menționează că o asemenea eroare de drept nu persistă în cauza examinată. Instanța de apel, în temeiul art.414 alin.(4) Cod de procedură penală, a fost în drept și corect a procedat cînd a casat soluția primei instanțe și prin o nouă apreciere a probelor din dosar a pronunțat o nouă hotărîre de condamnare a inculpatului C.Negru în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, pentru escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel și-a motivat concluzia de vinovăție a lui C.Negru de săvîrșirea infracțiunii prin probele administrate în cauză, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat, a audiat inculpatul, a verificat declarațiile părții vătămate cît și probele materiale, care obiectiv s-au apreciat în ansamblu cu toate circumstanțele cauzei, probe detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel (f.d.120-124).

Astfel, partea vătămată M.Bubuioc pe parcursul urmăririi penale a susținut consecvent că prejudiciul material cauzat pentru ea este unul considerabil, această poziție dînsa a susținut-o fiind interogată în prima instanță, unde a declarat că paguba în sumă de 24000 lei o consideră că este mare pentru ea și simte lipsa acesteia, reieșind din faptul că venitul său lunar este de 4000 lei, însă deoarece paguba i-a fost restituită, nu are pretenții de ordin material față de inculpat (f.d.4, 7, 85 verso).

În acest sens instanța ține să enunțe că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Prin urmare, instanța de apel, apreciind declarațiile părții vătămate, care atît la urmărirea penală, cît și în prima instanță a afirmat că prejudiciului cauzat prin infracțiune este considerabil, că are un salariu de pînă la 4000 lei, iar paguba în sumă de 24000 lei totuși pentru dînsa este mare și simțitoare, a încadrat fapta săvîrșită de inculpat în prevederile art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece starea de fapt și de drept stabilită concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate în cauză.

Referitor la trimiterea recurentului în recurs la cauza S.Railean, prin care s-au reîncadrat acțiunile inculpatului și s-a încetat procesul penal, Colegiul penal remarcă că aceasta nu are relevanță la cauza în speță, deoarece, în cauza S.Railean temeiul reîncadrării acțiunilor inculpatului a servit motivul că atît organul de urmărire penală, cît și procurorul în rechizitoriu nu a indicat date cu privire la caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate victimei, a fost el unul esențial ori considerabil.

La fel, neîntemeiat este motivul invocat de recurent, precum că instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate și și-a întemeiat concluziile pe declarațiile acesteia date în prima instanță, deoarece, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din 17.09.2014, partea vătămată a fost legal citată, iar motivul neprezenței acesteia a fost pus în discuție în cadrul examinării cauzei, unde atît inculpatul, cît și avocatul acestuia au considerat

posibilă examinarea cauzei în lipsa lui M.Bubuioc, astfel că instanța de apel a fost în drept de a da citire declarațiilor ultimei date în prima instanță, asupra cărora careva obiecții din partea participanților la proces nu au parvenit (f.d.115-117).

Prin urmare, Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui C.Negru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărîrea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, la care instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, astfel că pedeapsa stabilită sub formă de amendă, este una echitabilă în coraport cu fapta comisă de inculpat în baza careia a fost declarat vinovat.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, astfel, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Negru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 11 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu